

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobkyně: **Mgr. I. T.**

zast. advokátem JUDr. Markem Křížem, Ph.D.
sídlem Masarykovo nám. 91/28, 733 01 Karviná

proti

žalované:

předsedkyně Okresního soudu v Karviné – JUDr. Iva Hrdinová
sídlem park Bedřicha Smetany 176/5, 733 31 Karviná-Fryštát

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím v zastavení nápadu do soudního oddělení 17 C ode dne 1. 12. 2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Účastníci řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně je soudkyní Okresního soudu v Karviné a byla zařazena na civilní úsek na oddělení 17 C v sídle soudu v Karviné. Předsedkyně okresního soudu prostřednictvím změny rozvrhu práce zastavila nápad do jejího oddělení 17 C s účinností od 1. 12. 2023. Podle informací žalobkyně jde o první (přípravný) krok k tomu, aby ji předsedkyně soudu přeřadila na pobočku okresního soudu v Havířově, na exekuční agendu.

21/2024

To žalobkyně považuje za nezákonný zásah do výkonu své soudcovské funkce. Proti němu brojí u Krajského soudu v Brně žalobou podanou dne 30. 1. 2024.

II. Argumentace žalobkyně

2. Přípustnost žaloby opírá žalobkyně o rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 22/2022-58.
3. Žalobkyně je přesvědčena, že zásah žalované vůči ní je šikanózní, zaměřený proti její osobě. Uváděné důvody jsou jen zástupné, pravým důvodem je zaujatost předsedkyně soudu vůči ní. O tom svědčí podle žalobkyně již samotný fakt, že změnu rozvrhu práce s ní předsedkyně soudu předem neprojednala, ačkoliv jde o významný zásah do výkonu její soudcovské pravomoci. Informace o tom, co se chystá, si žalobkyně musela opatřovat pokoutně od jiných zaměstnanců soudu. Regulérně se o zastavení nápadu do svého oddělení dozvěděla až dnem zveřejnění změny rozvrhu práce, tedy po 1. 12. 2023. To, že důvodem zastavení nápadu jsou její neuspokojivé pracovní výsledky a plánované přerazení na exekuční oddělení, se žalobkyně dozvěděla až z písemného sdělení žalované ze dne 15. 1. 2024. Žalovaná jí tak vůbec nedala možnost, aby se k plánovaným změnám vyjádřila a vznesla proti nim své argumenty. Jde tedy o nezákonnou svévoli.
4. Jako důvod plánovaného přerazení žalobkyně na exekuční agendu uvedla předsedkyně soudu, že její pracovní výsledky byly dlouhodobě neuspokojivé, v posledních dvou letech alarmující. S tím žalobkyně nesouhlasí. Je sice pravda, že žalobkyně v minulosti obdržela celkem devět výtek podle zákona o soudech a soudcích a že na výsledky její práce vede Krajský soud v Ostravě zvláštní dozorový spis. Podle žalobkyně však v posledních dvou letech naopak přijala opatření, která její práci zlepšila a dosáhla poklesu nevyřízených věcí ve svém oddělení 17 C.
5. Žalobkyně v žalobě i jejím doplnění podrobně líčí svou profesní historii od nástupu na Okresní soud v Karvině do oddělení 17 C. Připouští, že do roku 2020 podceňovala tlak vedení soudu na rychlejší vyřizování agendy a upřednostňovala precizní vyřízení věci před rychlostí. Vysvětluje mj., že její senát je první na řadě při přidělování nápadu, takže jsou jí automaticky přidělovány nejsložitější věci, a to i při přerozdělování agendy po odcházejících soudcích. Uvádí též dodnes nevysvětlený příklad rozdělení čtyř věcí napadlých dne 26. 6. 2018, z nichž dvě (velmi složité restituční spory) připadly jí. Na nerovnoměrnost v přidělování věcí žalobkyně v minulosti poukazovala, ale vedení soudu na to nijak nereagovalo, ačkoliv to byla jeho povinnost (zde žalobkyně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 13 Kss 2/2014). K nárůstu nevyřízených věcí v letech 2020–2022 pak došlo zejména s ohledem na pandemii covid-19. Žalobkyně se dlouhodobě léčí jako chronický astmatik a měla obavy soudit v jednací síni, jednak kvůli svému zdraví, jednak kvůli zdraví své matky, o kterou osobně pečuje ve své domácnosti. Řešila v tomto období také výpadky pečovatelské služby. Od poloviny roku 2022 však žalobkyně začala přijímat opatření, aby situaci na svém oddělení zlepšila. Prodloužila pečovatelskou službu u své matky na 11 hodin denně v pracovních dnech a začala vyřizovat více než 50 věcí měsíčně, včetně nařizování jednání ve starších a složitých věcech. Věc jí však zkomplikovalo to, že od 22. 1. 2023 vážně onemocněla a byla v pracovní neschopnosti až do 19. 2. 2023. Pracovní neschopnost ukončila na svou vlastní žádost, aby mohla pokračovat ve zvýšeném pracovním úsilí.

21/2024

6. Od 1. 10. 2022 až do 31. 7. 2023 měla žalobkyně i přes svůj nesouhlas zastavený nápad. Ačkoliv se v rámci možností věnovala ukončování starších a složitých věcí, obdržela dne 27. 6. 2023 výtku žalované, že se řešení složitých a starých věcí vyhýbá. Tato výtku obsahuje řadu nepravdivých informací o složitosti sporů, důvodech odročení jednání, neurčitých referátech apod. – v podrobnostech žalobkyně odkazuje na své vyjádření k této výtce. Ve skutečnosti žalobkyně v době zastavení nápadu skončila více než 20 věcí starších tří let, celkem skončila asi 300 věcí a například v nejstarší věci pravidelně konala jednání trvající několik hodin. V přípise z 15. 1. 2024 pak žalovaná uvedla, že nedošlo k žádnému zlepšení stavu v oddělení 17 C. Přitom všechny nevyřízené věci žalobkyně pravidelně projednávala, nejstarší nevyřízená věc byla stále u soudní znalkyně a podobně. V době podání žaloby měla žalobkyně ve svém oddělení celkem 89 nevyřízených věcí, 46 z nich bylo přerušeno kvůli insolvenčnímu řízení nebo z jiných důvodů, ostatní se nacházely u znalců nebo v nich bylo nařízeno jednání. Nedošlo k žádným průtahům. Sama žalovaná v rozhovoru dne 19. 3. 2024 připustila, že lednové vyjádření nebylo pravdivé. Ve 2. polovině roku 2023 skončila žalobkyně řízení v sedmi věcech starších pěti let a ve čtyřech věcech starších tří let.
7. Podle žalobkyně užila žalovaná její přeražení jako kárný trest (což je v rozporu s rozhodnutím Soudního dvora EU č. C-487/19). Pokud žalovaná ve svém vyjádření poukazuje na její údajně méně rozvinuté sociální dovednosti, a tím odůvodňuje vhodnost přeražení na exekuční agendu, pak žalobkyně opouje, že ji nikdo nikdy nenapomínal ohledně jejího chování v jednací síni ve vztahu k účastníkům či jejich zástupcům ani ohledně dodržování zásad etiky. Není jasné, jak žalovaná ke svému závěru dospěla.
8. Také zde svědčí podle žalobkyně o zaujatosti předsdkyně soudu vůči ní to, že s ní nikdy osobně neprojednala ani údajné neuspokojivé pracovní výsledky, ani to, zda opatření přijatá žalobkyní na oddělení 17 C hodnotí jako efektivní, či nikoliv. Namísto toho nestandardně nařídila soudcovské radě, aby se žalobkyní projednala její pracovní výsledky ona. To považuje žalobkyně za porušení § 53 zákona o soudech a soudcích. Soudcovská rada navíc v její práci nedostatky neshledala.
9. Pro přeražení žalobkyně na exekuční agendu a na pracoviště v Havířově nesvědčí ani organizační důvody. Nedošlo k žádnému zvýšení nápadu v exekuční agendě, nebo naopak ke snížení nápadu v agendě civilní, naopak civilní oddělení v Karvině je poddimenzováno. Je pravda, že dřívější vedení okresního soudu přidělilo na exekuční agendu čtyři soudce s odůvodněním, že dva z nich budou umístěni na pracovišti v Karvině a dva v Havířově, což zajistí vzájemnou zastupitelnost. Avšak předpokládaný počet soudců zařazených na oddělení E má být podle metodiky Ministerstva spravedlnosti 3, takže i po odchodu Mgr. V. do důchodu bude tento počet zachován. Zastupitelnost je možné řešit přijetím jiného vhodného organizačního opatření, namísto zvyšování počtu soudců na exekuční agendě. I kdyby ale bylo z nějakého důvodu nutné Mgr. V. nahradit, měla by podle žalobkyně předsdkyně soudu při organizačních změnách primárně přerazovat na jinou agendu služebně mladší soudce, kteří se snáze adaptují jak na novou práci, tak na změnu místa výkonu práce a na záležitosti s tím související. Jako vhodný kandidát by se nabízela například JUDr. G., která navíc na pobočce v Havířově již dříve pracovala. Žalobkyně je naproti tomu jednou ze služebně nejstarších soudkyň Okresního soudu v Karvině. Na soudě pracuje 30 let, z toho 26 let jako soudkyně na civilním oddělení. Kromě toho se

21/2024

žalobkyně dozvěděla, že o přerazení na exekuční agendu má zájem Mgr. J., která je aktuálně zařazena na pobočce v Havířově na civilní agendě.

10. Pro zachování žalobkynina zařazení svědčí podle ní i závažné osobní důvody. Žalobkyně je astmatik, dlouhodobě se s tímto onemocněním léčí, má zvýšené sklony k respiračním onemocněním, zvýšenou citlivost na prach a alergické reakce na rozpouštědla, lepidla a laky. Vedle toho ji sledují i na hematologii kvůli rodinné anamnéze (leukémie v rodině) a také zde vystavili žalobkyni potvrzení o rizikovosti pobytu v prostředí s výskytem chemikálií. Na pobočce v Havířově probíhají podle informací žalobkyně v současné době stavební práce se zvýšenou prašností a používáním chemických sloučenin. Takové pracoviště je proto pro žalobkyni naprosto nevhodné. Z minulosti má žalobkyně negativní zkušenost už s pouhou výměnou koberců a drobnými stavebními pracemi v sídle soudu v Karvině. Žalovaná sice stavební práce popírá, nicméně při rozhovoru se žalobkyní dne 19. 3. 2024 připustila přinejmenším výskyt lepidel. V Karvině je také v blízkosti soudní budovy parkoviště, což je pro žalobkyni důležité zejména v zimních měsících, kdy není schopna kvůli astmatu pobývat dlouho mimo uzavřené prostory.
11. Vedle toho trpí žalobkyně i atopickým ekzémem, proto si nemůže kosmetické obličejové úpravy provádět sama, ale musí navštěvovat kosmetický salon. K tomu využívá obědovou pauzu, neboť po pracovní době je plně vytížena péčí o svou nemocnou matku. Matka je dementní, imobilní a inkontinentní, vyžaduje celodenní péči. Kromě pracovních dnů v době od 5:30 do 16:30 zajišťuje jinak tuto péči trvale žalobkyně osobně. Je proto závislá na léty vybudovaném zázemí v okolí soudní budovy v Karvině (parkoviště, lékař, lékárna, kosmetička atd.).
12. Žalobkyně navrhl v žalobě k prokázání svých tvrzení následující důkazní prostředky:
 - rozvrh práce okresního soudu v Karvině pro rok 2023,
 - změna rozvrhu práce pro rok 2024 č. 4 účinná od 1. 5. 2024,
 - sdělení žalované ke stavu agendy v oddělení 17 C ze dne 27. 6. 2023,
 - stanovisko žalobkyně k tomuto sdělení ze dne 14. 7. 2023,
 - sdělení žalované k zastavení nápadu ze dne 15. 1. 2024,
 - dopis žalobkyně k přerazení do Havířova ze dne 13. 3. 2024,
 - propouštěcí lékařská zpráva z Nemocnice Třinec ze dne 30. 1. 2023,
 - lékařské zprávy alergologa z 8. 11. 2023 a z 7. 2. 2024,
 - rozhodnutí Úřadu práce – Krajské pobočky v Ostravě o příspěvku na péči z 8. 12. 2023,
 - tabulku s výpočtem potřeby aparátu okresních soudů (soudci),
 - výslech svědků - předsedkyně soudcovské rady, bývalého náměstka žalované pro oddělení C a P (JUDr. Ch.), současného náměstka žalované pro oddělení C a P (Mgr. H.)
 - svůj účastnický výslech.

III. Argumentace žalované

13. Žalovaná navrhuje podanou žalobu zamítnout. Uvádí, že k výkonu funkce předsedkyně Okresního soudu v Karvině byla přeložena dne 1. 10. 2022, takže žalobkyni blíže nezná a má k ní výhradně kolegiální vztah. Změna rozvrhu práce spočívající v zastavení nápadu do oddělení 17 C byla s žalobkyní projednána, a to dokonce opakovaně. Žalobkyně věděla, že se tak děje kvůli úmyslu přeložit ji na exekuční úsek ke dni 1. 5. 2024. Ostatně, zákon o soudech a soudcích nevyžaduje souhlas soudce zařazení do konkrétního soudního

21/2024

oddělení. Žalobkyni nepřísluší ani úvahy o tom, zda je počet soudců na exekučním oddělení dostatečný, či nikoliv. Žalovaná nezjišťovala, zda by nějaký jiný soudce Okresního soudu v Karviné měl o exekuční agendu zájem. Nesouhlasí ani s tím, že by za účelem posílení nějakého úseku měla primárně přerazovat služebně mladší soudce.

14. Zastavení nápadu žalobkyni není ani šikanózním zásahem zaměřeným vůči ní, ani zastřeným kárným trestem. Jde o organizační řešení obsazení soudu po odchodu jedné soudkyně z funkce, přičemž zároveň se žalovaná snažila nalézt pro žalobkyni optimální zařazení.
15. Prvotním impulsem pro přerazení na jinou agendu byly skutečně neuspokojivé pracovní výsledky žalobkyně. Při svém nástupu do funkce předsedkyně soudu žalovaná zjistila, že v oddělení 17 C má žalobkyně 408 nevyřízených věcí, což byl asi trojnásobek oproti jiným soudcům se stejným pracovním zařazením a délkou praxe. V mnoha věcech byly průtahy. Průměrný nápad v té době byl 35 věcí měsíčně, proto žalovaná nápad do soudního oddělení 17 C zastavila. A dne 1. 12. 2022 udělila žalobkyni výtku za průtahy v řízeních v délkách 19 a více měsíců. Když žalovaná ke dni 31. 5. 2023 nápad žalobkyni obnovila, měla sice žalobkyně již jen 106 nevyřízených věcí (z toho 50 přerušených) ale při kontrole v červnu 2023 žalovaná zjistila, že žalobkyně neodstranila průtahy v řízení, které jí vytýkala v předchozí výtce. Proto jí dne 27. 6. 2023 udělila další výtku a rozhodla o dozorových opatřeních. Souhrnně poukazuje žalovaná na to, že první výtku obdržela žalobkyně již v roce 2000, tedy dva roky po svém nástupu na civilní úsek Okresního soudu v Karviné, a že v letech 2007 až 2022 byla účastníkům řízení vedených žalobkyní vyplacena na náhradu škody částka celkem 1 366 688 Kč. Proto vůči ní uplatnil svou dozorovou pravomoc i Krajský soud v Ostravě.
16. Žalovaná je podle zákona o soudech a soudcích povinna dbát o to, aby v řízeních u soudů nedocházelo ke zbytečným průtahům. Měla samozřejmě možnost podat na žalobkyni kárnou žalobu, což by pro ni mělo zásadní důsledky, ale to považuje žalovaná za krajní řešení, nelze-li věc řešit jiným způsobem. Protože od listopadu 2023 věděla, že soudkyně exekučního úseku, Mgr. V., hodlá zřejmě v lednu 2024 na funkci soudkyně rezignovat, rozhodla se žalobkyni zařadit na exekuční úsek. Učinila tak proto, že žalobkyni považuje za nadprůměrně inteligentní, ale vzhledem k méně rozvinutým sociálním dovednostem jí zřejmě činí problém sociální a komunikační stránka soudní profese. Proto by jí mohla lépe vyhovovat agenda exekuční, kde se komunikace tolik neuplatňuje. Protože si je žalovaná vědoma toho, že přechod na jiný soudní úsek může být pro žalobkyni složitý, zastavila nápad do jejího soudního oddělení již v listopadu 2023 hned poté, co se dozvěděla od Mgr. V. o zvažované rezignaci. Cílem bylo vytvořit žalobkyni prostor, aby mohla dokončit věci civilní agendy a případně si začít studovat předpisy z agendy exekuční. To jí už v průběhu listopadu 2023 sdělil ústně místopředseda soudu, JUDr. Ch. O samotném zařazení žalobkyně na exekuční úsek však žalovaná mohla rozhodnout až po rezignaci Mgr. V., k čemuž došlo dne 10. 1. 2024. Již dne 15. 1. 2024, tedy obratem, žalovaná žalobkyni oficiálně písemně oznámila, že ji hodlá přerazit na exekuční agendu do Havířova a o důvodech tohoto rozhodnutí.
17. Pokud jde o organizační důvody, žalovaná vysvětluje, že Okresní soud v Karviné má hlavní pracoviště v Karviné a pobočku v Havířově. Na každém pracovišti působí 25 soudců, z toho vždy dva na exekuční agendě. V Karviné jsou na exekuční agendu zařazeni Mgr. D., která je zároveň místopředsedkyní soudu a zastupující předsedkyní, proto je nutné, aby byla

21/2024

na pracovišti v Karviné trvale přítomna. Druhý exekuční soudce, Mgr. O., vyřizuje kromě exekuční agendy ještě agendu D, která je pouze na pracovišti v Karviné. Navíc bydlí v Dolní Lutyni, která je od Karviné vzdálena 10 km, zatímco pro žalobkyni je dojezdová vzdálenost z Oldřichovic do Karviné i do Havířova stejná (zhruba 29 km, přičemž do Havířova je to ještě asi o půl kilometru blíže).

18. Stavební práce na pobočce v Havířově dle žalované v současné době neprobíhají, navíc při nich nedocházelo ani nebude docházet ke zvýšení prašnosti či výskytu dráždivých chemikálií. Další osobní důvody žalobkyně nepokládá žalovaná za významné.
19. Jako důkazy žalovaná navrhl:
- všechny výtky až dosud udělené žalobkyni,
 - přehled vyplacených náhrad škody účastníkům řízení,
 - dopis místopředsdkyně Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 9. 2022,
 - přehled neskončených věcí žalobkyně k 1. 10. 2022
 - rozvrhy práce okresního soudu v Karviné na roky 2023 a 2024,
 - rezignační dopis Mgr. V.

IV. Řízení před krajským soudem a dokazování

20. Věc původně napadla správnímu úseku Krajského soudu v Ostravě. Žalobkyně však vznesla námitku podjatosti vůči všem soudcům tohoto soudu, kterou odůvodnila tím, že žalovaná byla dlouholetou soudkyní Krajského soudu v Ostravě a po určitou dobu byla také jeho předsdkyní. Většina soudců ostravského správního úseku uznala, že zde existují objektivní důvody, pro které by bylo možné pochybovat o jejich nepodjatosti. Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 15. 2. 2024 č. j. Nad 25/2024-22 tyto soudce z projednání věci vyloučil a stanovil, že příslušným soudem bude Krajský soud v Brně.
21. Ve věci proběhlo dne 29. 7. 2024 na žádost žalobkyně ústní jednání podle § 49 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Obě strany při něm setrvaly na svých stanoviscích. Žalobkyně rozvedla žalobní argumentaci v tom směru, že považuje za nezákonný už samotný fakt, že vedení soudu s ní ani se soudcovskou radou její plánované přeražení na exekuční agendu předem neprojednálo. Je si vědoma toho, že nárok soudce na osobní projednání plánovaných personálních opatření dotýkajících se jeho osoby nevyplyvá z žádného právního předpisu, přesto však má za to, že takový postup není slučitelný s důstojností soudcovské funkce.
22. Po skutkové stránce se na jednání nově vyjevilo mezi stranami jako sporné to, z jakého důvodu bylo v roce 2021 posíleno exekuční oddělení v Havířově. Žalobkyně uvedla, že Mgr. D. F. do něj v tomto roce nastoupila jako čtvrtá soudkyně na vlastní žádost a s výhledem, že Mgr. V. bude v dohledné době odcházet, tedy fakticky jako zástup za ni. Do té doby se tři soudci exekučního úseku navzájem zastupovali bez ohledu na to, kde měli svá soudní oddělení (zda v Karviné, či v Havířově). Naopak žalovaná uvedla, že Mgr. V. své rozhodnutí odejít zhruba v šedesáti letech do tzv. předdůchodu učinila až na základě legislativních změn, k nimž došlo v roce 2022. Skutečným důvodem pro nástup Mgr. D. F. na exekuční úsek v Havířově byla nutnost posílit jej na čtyři soudce, jelikož již nadále nebyl únosný stav, kdy jedním ze soudců tohoto úseku byla místopředsdkyně soudu a kdy jiný ze soudců (Mgr. O.) byl nucen přejíždět mezi Havířovem a Karvinou, neboť některá svá soudní oddělení měl v sídle soudu a jiná na jeho pobočce. Navíc i v současné době je podle

21/2024

žalované exekuční úsek zavalen marnými exekucemi a další agendou a vyžaduje bezpodmínečně čtyři soudce.

23. Naopak se podařilo vysvětlit sporná skutková tvrzení stran ohledně stavebních prací na pobočce okresního soudu v Havířově. Žalovaná upřesnila, že v době jejího vyjádření zde skutečně žádné stavební práce neprobíhaly. V minulosti však proběhla rekonstrukce přízemí a 1. patra soudní budovy, a v budoucnu se plánuje rekonstrukce 2. patra a pater následujících. Nebudou se však používat žádné těkavé chemické látky. Může docházet pouze ke zvýšené prašnosti, po tu dobu však bude mít žalobkyně vždy přidělenou kancelář v jiné části budovy. Žalobkyně označila takové opatření s ohledem na svůj zdravotní stav za nedostatečné.
24. Dále strany k dotazu soudu upřesnily, že aktuální stav je takový, že žalobkyně byla ke dni 1. 5. 2024 přerazena na exekuční agendu do Havířova, kam však nenastoupila, neboť je v pracovní neschopnosti. Žalobkyně podala proti svému přerazení na exekuční agendu samostatnou žalobu ke zdejšímu soudu.
25. Na jednání provedl soud dokazování následujícími důkazními prostředky:
 - a) listina s výpočtem všech náhrad škody vyplacených účastníkům řízení v oddělení 17 C Okresního soudu v Karviné v řízeních vedených žalobkyní + k některým případům přiloženy žádosti Ministerstva spravedlnosti o vyjádření adresované Okresnímu soudu v Karviné, u ostatních poznámka „skartováno“ (č. l. 51-56 soudního spisu),
 - b) žádost místopředsedkyně Krajského soudu v Ostravě adresovaná předsedkyni Okresního soudu v Karviné ze dne 7. 9. 2022, č. j. Spr 2552/2022, v níž žádá o pravidelné podávání zpráv o úkonech v celkem devatenácti „průtahových“ spisech oddělení 17 C (č. l. 48 soudního spisu),
 - c) poslední výtka žalované udělená žalobkyni dne 27. 6. 2023, kde na str. 3 odkazuje na předchozí dokument č. j. Spr 2552/2022 (č. l. 57-58 soudního spisu).
26. Provedení ostatních navržených důkazů neshledal potřebným a zamítl je. U většiny z nich se tak stalo proto, že okolnosti, které jimi chtěli účastníci prokázat, mezi nimi ve skutečnosti nebyly sporné. To se týká zejména výtek udělených žalobkyni v minulosti, faktu, že žalobkyně má zdravotní potíže a pečuje o těžce nemocnou matku, rezignace Mgr. V. zařazené na exekuční úsek na funkci soudkyně a písemných sdělení mezi stranami po zastavení nápadu do oddělení 17 C účinném od 1. 12. 2023.
27. Další důkazní návrhy zamítl krajský soud proto, že je shledal nadbytečnými. Soud se nezabýval důvodností kterékoliv z dosud udělených výtek, nýbrž vyšel z předpokladu, že důvodné byly, jak níže vysvětlí. Proto nepovažoval za nutné provádět důkaz nejen těmito výtkami, ale ani přehledem neskončených věcí žalobkyně k 1. 10. 2022 či stanoviskem žalobkyně ze dne 14. 7. 2023 k poslední udělené výtce.
28. Předsedkyni soudcovské rady Okresního soudu v Karviné krajský soud nevyslechl, protože to, že soudcovská rada se žalobkyní na popud předsedkyně soudu projednávala její pracovní výsledky, není sporné, přičemž výsledky tohoto projednání nejsou pro věc významné.
29. Bývalého místopředsedu Okresního soudu v Karviné pro civilní úsek (JUDr. Ch.) krajský soud nevyslechl, protože jeho výpověď by nemohla po skutkové stránce nic relevantního přinést. Počty soudců Okresního soudu v Karviné na civilní a exekuční agendě přidělených

21/2024

do sídla v Karviné i na pobočku do Havířova v minulosti nebyly mezi stranami sporné. Jak už soud výše uvedl, ohledně žalobkyniných pracovních výsledků vyšel z udělených výtek. A důvody pro posílení exekučního úseku Okresního soudu v Karviné v roce 2021 se krajský soud blíže nezabýval. K tomu došlo za předchozího vedení okresního soudu a žalovaná již řešila faktický stav, kdy objektivně vyvstala potřeba nahradit soudkyni odcházející v roce 2024 z exekuční agendy na pobočce v Havířově. Právě s ohledem na to, že se v daném případě jednalo o pouhé doplnění stávajícího stavu soudců na exekuční agendě po rezignaci stávající exekuční soudkyně na její funkci, nepovažoval krajský soud za potřebné provádět dokazování ani rozvrhem práce okresního soudu pro rok 2021, ani ministerskou tabulkou s výpočtem potřeby aparátu okresních soudů, ani výsledky jakýchkoliv dalších svědků k tomu, z jakých důvodů dřívější vedení Okresního soudu v Karviné v roce 2021 posílilo exekuční oddělení o jednu soudkyni.

30. Také případný zájem Mgr. J. o přechod na exekuční agendu shledal soud irrelevantním pro posouzení zákonnosti zásahu, jak níže vysvětlí.
31. Soud neprováděl dokazování ani ohledně toho, zda vedení Okresního soudu v Karviné projednalo se žalobkyní předem svůj úmysl přeradit ji na exekuční úsek, případně kdo, kdy a jakým způsobem tak učinil. Proto soud nevyslychal současného místopředsedu Okresního soudu v Karviné pro civilní úsek (Mgr. H.), s nímž tuto věc údajně žalobkyně probírala v listopadu 2023 poté, co se jí doneslo, že se chystá změna rozvrhu práce (zastavení nápadu) a její následné přerazení na exekuce. Soud dospěl k závěru, že i kdyby vedení se žalobkyní věc předem neprojednalo, nemohlo by to mít za nynějších okolností vliv na zákonnost zásahu do výkonu soudcovské funkce, jak soud níže vysvětlí.
32. A konečně, plánovaná postupná rekonstrukce budovy soudu v Havířově není sporná, nicméně nemá mít žádný mimořádný charakter. Mělo by jít o běžné stavební práce s takovými negativními dopady na zaměstnance, jaké lze v takovém případě obvykle očekávat (hluk, prach, lepidla apod.). Proto soud neshledal potřebným provádět důkaz fotografiemi budovy, znaleckým posudkem či výsledkem svědka – správce budovy, který má rekonstrukci na starosti (Ing. H.).

V. Posouzení věci krajským soudem

33. Žaloba **není důvodná**.

Právní úprava a judikatura

34. Pokud jde o přidělení soudce k určitému soudu, zákon jeho souhlas vyžaduje pouze k prvnímu přidělení k určitému, zpravidla okresnímu soudu při jeho jmenování do funkce [§ 60 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích)]. Následně se pak souhlas soudce vyžaduje již jen k jeho dočasnému či trvalému přeložení k jinému soudu (§ 68 odst. 1 a § 71 odst. 1 zákona o soudech a soudcích). K převedení soudce na pobočku jeho „domovského“ okresního soudu nebo k jeho přerazení na jinou agendu (jiný úsek) se souhlas soudce nevyžaduje. Jde o manažerské opatření předsedy soudu, jež se ale pochopitelně nesmí dostat do rozporu se zásadou, že „*nikdo nesmí narušovat nebo ohrožovat nezávislost a nestrannost soudců*“ (§ 79 odst. 2 zákona o soudech a soudcích).
35. Proti rozhodnutí předsedy soudu o přerazení na jinou agendu či o přidělení na jiné místo výkonu práce (např. ze sídla na pobočku soudu) se soudce může bránit žalobou ve správním

21/2024

soudnictví. Jelikož prvním krokem v případě chystaného převedení soudce na jinou agendu bývá mnohdy zastavení nápadu do jeho stávajícího soudního oddělení, může se soudce bránit již proti tomuto prvnímu, přípravnému kroku, jako to učinila žalobkyně v nynějším případě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2022, č. j. 6 As 22/2022-58, č. 4365/2022 Sb. NSS).

36. V citovaném rozsudku shrnul Nejvyšší správní soud pravidla, jimiž se musí vedení soudu při podobných manažerských rozhodnutích řídit (srov. body 80-83 citovaného rozhodnutí). Především se musí vyvarovat svévole a libovůle, neboť *„přeřazení soudce na jiný úsek je jedním z nejzávažnějších zásahů do rozhodovací činnosti soudce a nemůže být projevem svévole či libovůle předsedy soudu, a to i s ohledem na ústavní garanci nezávislosti soudců (čl. 82 odst. 1 Ústavy); přeřazení soudce se tedy musí opírat o adekvátní důvod. Takovým důvodem nicméně může být i nedostatek soudců na jednom úseku a „přebytek“ soudců na úseku jiném. Přeřazení soudce v takovém případě sleduje legitimní cíl spočívající v řádném výkonu soudnictví a zajištění práva účastníků na projednání věci bez zbytečných průtahů (čl. 38 odst. 2 Listiny). Přeřazení soudce na jinou agendu z těchto důvodů ostatně výslovně jako legitimní označil i Soudní dvůr v rozsudku ve věci W. Ž., bod 118.*
37. *Adekvátní důvod pro přeřazení ovšem není jediným ústavněprávním požadavkem. Přeřazení soudce dále zejména nesmí být projevem diskriminace (čl. 1 ve spojení s čl. 3 odst. 1 Listiny). Stejně tak nepřípustné by bylo přeřazení soudce, pokud by se prokázalo, že bylo vedeno ústavně nepřípustným úmyslem zasáhnout do nezávislého výkonu této funkce (čl. 82 odst. 1 Ústavy).“*
38. Pro posouzení nynějšího případu má dále význam právní úprava kárné odpovědnosti soudců. Obecně platí, že soudci jsou povinni rozhodovat v přiměřených lhůtách a bez průtahů (§ 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích). Předseda okresního soudu dbá, aby v řízeních vedených u okresního soudu nedocházelo ke zbytečným průtahům (§ 127 odst. 2 zákona o soudech a soudcích). Pokud jde o řešení vznikajících průtahů, lze v první řadě uplatnit institut výtky: *„Drobné nedostatky v práci nebo drobné poklesky v chování může orgán státní správy soudů, který je oprávněn podat návrh na zahájení kárného řízení, vyřídit tím, že je soudci ... vyloučí, je-li to postačující“* (§ 88a zákona o soudech a soudcích).
39. Také proti výtce je přípustná obrana ve správním soudnictví, neboť se může jednat o závažný zásah do výkonu soudcovské funkce. Soudní ochrana proti výtce se poskytuje na základě žaloby proti rozhodnutí podle § 65 a násl. s. ř. s. (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 7. 2018, č. j. 9 As 79/2016-41, č. 3779/2018 Sb. NSS, jež se sice věcně zabývalo výtkou udělenou státnímu zástupci, avšak jeho závěry mají s ohledem na odůvodnění obecnou platnost).

Skutková zjištění

40. Soud vyšel při posouzení věci z následujících skutkových zjištění, jež byla buďto prokázána nebo je strany nečinily spornými.
41. Vedení Okresního soudu v Karviné udělilo žalobkyni v letech 2000–2020 celkem 7 výtek, většinou za nedůvodné průtahy ve spisech. Ke dni 1. 10. 2022 byla žalovaná, JUDr. I. H., přidělena k Okresnímu soudu v Karviné na pozici jeho předsedkyně. Okamžitě žalobkyni zastavila nápad nových věcí, a to od 1. 10. 2022 až do 31. 7. 2023. Dne 1. 12. 2022 udělila žalovaná jako nová předsedkyně okresního soudu žalobkyni v pořadí osmou výtku za nedůvodné průtahy v řízeních. I přes podpůrné opatření v podobě zastavení nápadu

21/2024

shledala výkon žalobkyně nadále nedostatečným a dne 27. 6. 2023 jí udělila devátou výtku, opět za nedůvodné průtahy v řízeních. Žalobkyně se proti tomu ohradila dopisem ze dne 14. 7. 2023. Proti žádné z výtek se však nebránila žalobou ve správním soudnictví.

42. Soud vzal za prokázané, že v letech 2007 až 2022 byla účastníkům řízení vedených žalobkyní vyplacena na náhradu škody částka celkem 1 366 688 Kč. Kvůli průtahům ve spisech vůči ní uplatnil svou dozorovou pravomoc i Krajský soud v Ostravě, a to tím, že ode dne 7. 9. 2022 vyžaduje pod sp. zn. Spr 2552/2022 pravidelné podávání zpráv o úkonech v jejích spisech.
43. Dále má soud za nesporné, že exekuční agendu vykonávali minimálně v letech 2022–2023 na Okresním soudu v Karvině celkem čtyři soudci, z toho dva v sídle soudu v Karvině a dva na pobočce v Havířově. Ze dvou exekučních soudců v Karvině je jedna soudkyně zároveň místopředsdkyní soudu a zastupující předsdkyní, druhý soudce vyřizuje kromě exekuční agendy ještě agendu D, která je pouze na pracovišti v Karvině. Očekávalo se, že na funkci soudkyně rezignuje v roce 2024 Mgr. V. (odchod do předdůchodu), zařazená na exekuční úsek v Havířově. V souvislosti s tím předsdkyně soudu zastavila žalobkyni ode dne 1. 12. 2023 nápad nových věcí do jejího oddělení 17 C s výhledem, že ji po rezignaci Mgr. V. přeřadí na exekuční úsek a převede ji na pobočku soudu v Havířově. Mgr. V. nakonec rezignovala dne 10. 1. 2024. Dne 15. 1. 2024 žalovaná žalobkyni písemně seznámila s důvody zastavení nápadu a s jejím plánovaným přeřazením na exekuce do Havířova.
44. Nesporné mezi stranami je i to, že na soudě v Karvině slouží i služebně podstatně mladší soudci než žalobkyně a že jedna takováto soudkyně navíc dříve pracovala na pobočce v Havířově.
45. Soud dále považuje za nesporné, že žalobkyně pečuje celodenně o těžce nemocnou matku, a to zčásti osobně, zčásti prostřednictvím pečovatelské služby. Žalobkyně sama má četné zdravotní potíže, zejména alergie, astma a atopický ekzém. Její bydliště, Oldřichovice, je od Karviné i od Havířova vzdáleno přibližně stejně, cca 29 km.
46. Pokud jde o pracovní podmínky, ze shodných tvrzení stran vyplynulo, že Okresní soud v Karvině má u svého sídla v Karvině 20 vlastních parkovacích míst a veřejné parkoviště v docházkové vzdálenosti. Naopak pobočka v Havířově vlastní parkovací místa nemá, v okolí je však řada veřejných parkovišť. Podle tvrzení žalobkyně jde však o obytnou zónu a nalezení parkovacího místa je zde složitější.
47. Není sporu o tom, že stavební úpravy pobočky soudu v Havířově v minulosti probíhaly (rekonstrukce přízemí a 1. patra) a v budoucnu mají pokračovat (rekonstrukce 2. patra, a poté i dalších pater). Lze očekávat minimálně zvýšenou prašnost po dobu provádění stavebních prací. Žalovaná na jednání uvedla, že žalobkyně bude mít s ohledem na svůj zdravotní stav vždy přidělenou kancelář v té části budovy, kde nebudou probíhat žádné stavební práce.
48. Sporné zůstalo i po provedeném dokazování to, zda a jak vedení soudu projednalo se žalobkyní (potažmo se soudcovskou radou) v listopadu 2023 její dosavadní pracovní výsledky a plánované změny v rozvrhu práce – zastavení nápadu do jejího stávajícího oddělení a její následné přeřazení na exekuční agendu.

21/2024

49. Soud dále nezkoumal, nakolik jsou podložena tvrzení žalobkyně o tom, že jí v minulosti byly přidělovány složitější věci než ostatním kolegům, že si na tento stav bezvýsledně stěžovala, že na její pracovní výsledky v letech 2020-2022 měla mimořádný vliv pandemie covid-19, že podle metodiky ministerstva spravedlnosti by postačovalo přidělit na exekuce u Okresního soudu v Karviné jen tři soudce, že již poslední posila exekučního oddělení v Havířově (Mgr. D. F.) nastupovala na toto oddělení v roce 2021 jako náhrada za Mgr. V., jejíž odchod se v blízkých letech očekával, a že jiná soudkyně z Havířova (Mgr. J.) má sama zájem o své přerazení z civilní na exekuční agendu. To vše krajský soud neshledal pro posouzení věci nijak významným.

Právní posouzení

50. Krajský soud považuje na úvod za vhodné zdůraznit, že posuzuje manažerské, resp. organizační opatření, které přijalo vedení Okresního soudu v Karviné. Toto opatření reagovalo na objektivně vzniklou situaci, kdy z exekučního úseku okresního soudu odešla do předdůchodu soudkyně zařazená na pobočku v Havířově. Vedení okresního soudu mohlo na uprázdněné místo po ní přeradit kteréhokoliv ze stávajících soudců. V jeho rozhodování hrálo nepochybně důležitou roli to, že žalobkyně jako soudkyně civilního úseku obdržela v minulosti celou řadu výtek za průtahy ve svých přidělených spisech. Ale v zásadě by bylo možné žalobkyni na exekuční úsek přeradit i v případě, že by byla „vzornou“ soudkyní civilního úseku, jestliže by si to organizační potřeby vyžádaly a nebránily by tomu důležité překážky na straně žalobkyně. Zároveň je ovšem třeba říci, že i kdyby žalobkyně vykazovala sebevětší deficity v soudcovské práci, nemohl by krajský soud její přerazení na exekuční úsek aprobovat, pokud by jevílo rysy svévole nebo bylo šikanózním či diskriminačním způsobem zaměřeno cíleně proti její osobě. Krajský soud však nic takového neshledal.
51. Krajský soud při svém hodnocení vyšel z toho, že všechny výtky, které žalobkyně obdržela od vedení okresního soudu v Karviné, jí byly uděleny důvodně. Týká se to i poslední výtky, ze dne 27. 6. 2023, proti jejímž důvodům se žalobkyně obsáhle vymezila ve svém přípisu ze dne 14. 7. 2023. Z pohledu soudního přezkumu totiž není mezi výtkami udělenými žalobkyni v průběhu let 2000–2023 žádný rozdíl. Žalobkyně se proti žádné z nich nebránila, nebo to alespoň netvrdí. Přitom přinejmenším u části z nich takovou možnost měla. Nejpozději po vzniku správního soudnictví mohla proti výtkám podat žalobu, jak vyplývá z výše citovaného rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 79/2016-41. Jestliže to neudělala, znamená to, že udělené výtky akceptovala. Krajský soud nemůže nyní zpětně důvodnost udělení kterékoliv z těchto výtek přezkoumávat v rámci žaloby proti nezákonnému zásahu, který žalobkyně spatřuje až v následném kroku, jež předsedkyně soudu přijala na základě hodnocení žalobkyniných dosavadních pracovních výsledků. Toto hodnocení se již dříve zhmotnilo právě v postupně udělovaných výtkách. Pokud by krajský soud přistoupil na to, že důvody pro udělení kterékoliv z těchto výtek bude nyní zpětně hodnotit, neměl by žádný důvod se zastavovat u výtky poslední, ale musel by skutečně na základě námitek žalobkyně prošetřovat její působení na Okresním soudě v Karviné za celou dobu od jejího nástupu, včetně údajného nespravedlivého rozdělování spisů nejméně od roku 2018. To není dost dobře možné.
52. Jinými slovy, pokud se žalobkyně proti uděleným výtkám nebránila ve správním soudnictví včas a přímo, nemůže tak činit až nyní v rámci zásahové žaloby. Krajský soud bude tedy z udělených výtek vycházet. Proto není pro věc nijak podstatné, jak práci žalobkyně

21/2024

hodnotil při ústním projednání bývalý místopředseda okresního soudu nebo soudcovská rada. Na samotném projednání pracovních výsledků soudce soudcovskou radou přitom krajský soud nic nezákonného nespaturuje, jelikož soudcovská rada se má podle § 53 odst. 1 zákona o soudech a soudcích vyjadřovat mj. k zásadním otázkám státní správy okresního soudu, kam lze jistě zařadit i špatné pracovní výsledky soudce, které mohou výhledově vést k jeho kárnému postihu nebo přerázení na jinou agendu.

53. Krajský soud může z výše vysvětlených důvodů zvažovat při hodnocení zákonnosti zásahu pouze to, zda žalovaná jako předsedkyně soudu reagovala adekvátně na situaci, kdy až do 27. 6. 2023 byly pracovní výsledky žalobkyně neuspokojivé, a to navzdory tomu, že měla již od 1. 10. 2022 zastavený nápad právě proto, aby odstranila průtahy ve starších věcech.
54. A tu krajský soud zcela souhlasí se základním východiskem žalované, že tato situace by již odůvodnila podání kárné žaloby na žalobkyni. Stejně tak nemá krajský soud, co by vytkl úvahám žalované, která se místo toho rozhodla udělit jen další (devátou) výtku a zkusit žalobkyni svěřit jinou agendu. Jestliže se namísto kárného postihu nabízelo jiné, manažerské řešení, pak rozhodnutí žalované, že ho využije, se soudu jeví jako vstřícné, ba humánní. Lze ho akceptovat zejména u soudce, který navzdory veškeré snaze podává kvůli svému osobnímu nastavení ve své agendě nedostatečný výkon (například proto, že až puntičkářsky upřednostňuje ve všech případech kvalitu každého, i nepodstatného, detailu před přiměřeným tempem vyřizování věcí). Pochopitelně je třeba podotknout, že „soucítění“ s takovým soudcem nemůže převážet nad vším ostatním. Jakékoliv zvolené náhradní řešení – použité namísto standardního stupňování kárných opatření – by nesmělo vést k dalšímu zatěžování účastníků řízení před okresním soudem průtahy, zejména v případech napadlých do oddělení 17 C. Tuto podmínku ovšem přerázení žalobkyně na jinou agendu splňuje.
55. To je také odpověď na výhradu žalobkyně, že její převedení na exekuce je skrytým trestem. Nikoliv, jde ve skutečnosti o alternativu ke skutečnému potrestání – podání kárné žaloby, které se v dané situaci nabízelo a na které by měla žalovaná plné právo. Pro věc je přitom zcela irelevantní rozhodnutí Soudního dvora EU, na které žalobkyně odkazovala (rozsudek Soudního dvora ze dne 6. 10. 2021, věc W. Ž. proti Polsku, C-487/19). Podstata předběžné otázky, kterou zde SDEU řešil, spočívala v tom, že soudce přerázený na jinou agendu má mít možnost se proti tomu bránit u nezávislého a nestranného soudu. To je v nynějším případě splněno.
56. Krajskému soudu tak připadlo v dané situaci pouze zhodnotit, zda výběr nové agendy a nového působiště žalobkyně nebyl šikanózní a svévolný, ale opíral se o racionální důvody. A tu krajský soud konstatuje, že žalované se podařilo jej přesvědčit o tom, že při svém rozhodování zohlednila pouze objektivní okolnosti a byla vedena zejména snahou zachovat dobré fungování Okresního soudu v Karviné jako celku. Neučinila nic, co by svědčilo o snaze nějak poškodit žalobkyni. Žádnou svévoli ani osobní averzi krajský soud v jejím jednání nespaturuje.
57. V první řadě je třeba říci, že jestliže si sama žalobkyně v žalobě stěžuje na to, že jí vyřizování její agendy komplikuje přidělování příliš velkého množství složitých věcí, tak exekuční agenda se pro ni skutečně jeví jako vhodnější. Jde o agendu s relativně velkým množstvím rutinních úkonů, kde je třeba pouze jednou za čas řešit složitější skutkovou či právní otázku. Zároveň, a přesně jak uvádí žalovaná, jde o agendu, kde se soudce dostává mnohem

21/2024

méně do osobního kontaktu se stranami a absolvuje tak logicky i menší množství soudních jednání. I v tom by tedy exekuční agenda mohla žalobkyni vyhovovat lépe, při vědomí toho, že sama v žalobě zmiňuje, jak v některých složitých věcech nařizuje jednání opakovaně a tato jednání trvají několik hodin. To vše svědčí o tom, že se předsedkyně soudu nesnažila žalobkyni výběrem agendy, na kterou ji převede, nějak poškodit ani jí zkomplikovat život či si připravit půdu pro další kárný postih. Samozřejmě, že pro žalobkyni, která na civilním úseku strávila řadu let, může být náročné si novou agendu osvojit. To však bude platit pro jakoukoliv agendu, na kterou by ji vedení soudu chtělo přeradit. Exekuční agenda v tomto není žádnou výjimkou.

58. Soud pak naprosto nesouhlasí s úvahou žalobkyně, že na exekuce by mělo vedení soudu primárně přeradit služebně mladšího soudce či soudkyni. Jistě si lze představit, že pro mladšího kolegu bude přechod mezi agendami méně náročný. V nynějším případě ale nelze přehlížet, že žalobkyně se na civilním úseku dlouhodobě neosvědčila, nedokázala odstranit průtahy i přes podpůrné opatření ze strany vedení soudu (zastavení nápadu) a není zde tudíž nadále perspektivní. Ani to, že jiná soudkyně z civilního úseku na pobočce v Havířově byla údajně ochotná přejít na exekuce dobrovolně, nehraje žádnou roli. Žalobkyniných práv se to bezprostředně nedotýká. Ona sama nepochybně příčinu ke svému převedení na exekuční agendu zavdala. A že se vedení soudu rozhodlo toto organizační řešení upřednostnit a nevyhovělo proto touhám jiné soudkyně, to se mohlo dotknout nanejvýš práv této soudkyně, nikoliv však žalobkyně. To, že vedení soudu nehodlá využít nabízející se „bezbolestné“ řešení, by nanejvýš mohlo (velmi slabě a nepřímo) nasvědčovat šikaně vůči žalobkyni. To však jen v případě, že by i z dalších okolností vyplynulo, že se vedení soudu snažilo žalobkyni dostat na exekuční agendu bezdůvodně a za každou cenu, s cílem ji nějak poškodit. Takovému závěru ale v tomto případě nic nenapovídá.
59. Pokud jde o to, zda vůbec bylo nutné na exekuční agendu někoho převádět, ani zde žalobkyně krajský soud nepřesvědčila o svém stanovisku. To, že jak v sídle Okresního soudu v Karviné, tak i na jeho pobočce v Havířově působí kvůli zastupitelnosti vždy dva soudci pověřeni vyřizováním exekucí, se jeví jako racionální organizační opatření. Nadto se ani nejedná o vytvoření nějakého nového místa přímo pro žalobkyni, kde by mělo smysl odůvodněnost takového kroku zkoumat, ale pouze o zaplnění místa po soudkyni, jež na svou funkci rezignovala. Vracet se v tuto chvíli k otázce, zda vůbec uprázdněná pozice na exekucích byla před třemi lety vytvořena smysluplně, by bylo absurdní.
60. Zbývá odpovědět na otázku, zda nebylo možné žalobkyni alespoň ponechat v jejím působišti v Karviné. Osobní důvody, které žalobkyně uvádí, však opět krajský soud nepřesvědčily.
61. Žalobkyně nezpochybnila, že bydlí stejně daleko od Karviné jako Havířova. Z hlediska dojíždění má tudíž srovnatelné podmínky na obou působištích a žádné z nich by jí nemělo bránit v péči o těžce nemocnou matku. Žalobkyně poukazuje na blízkost parkoviště v Karviné, ale nepopírá, že možnosti parkování v okolí soudní budovy existují i v Havířově, byť může trvat delší čas, než člověk najde volné parkovací místo. Již zcela účelově pak působí poukazy na blízkost lékaře, lékárny a kosmetičky. Havířov není malé město, tyto služby v něm jistě také budou k dispozici a žalobkyně se tak domáhá pouze zachování svého pohodlí, kdy má tyto služby v Karviné již nalezeny a vyzkoušeny. Popsané důvody se proto

21/2024

nejeví jako tak závažné, aby kvůli nim musel Okresní soud v Karviné činit nějaká organizační opatření na úkor svého územního členění nebo na úkor jiných kolegů soudců.

62. Za úvahu by tu mohl stát jedině poukaz žalobkyně na plánované stavební práce v Havířově, které by údajně mohly mít dopad na její zdraví. Ale žalobkyně nepředložila ani nenavrhl žádný důkaz o tom, že by se jednalo o nějaké mimořádně zatěžující postupy s využitím agresivních chemikálií. Z vyjádření žalované naopak vyplynulo, že se jedná o rekonstrukci, kterou prochází čas od času každá starší soudní budova. Půjde tedy o „běžné“ stavební práce, jaké se mohou stejně dobře někdy v budoucnu odehrát i v sídle soudu v Karviné. Proto ani tady krajský soud žádnou nezákonnost v postupu žalované neshledal. Problém by měl být řešitelný organizačními opatřeními, která žalovaná zmínila při soudním jednání, tj. typicky umístěním kanceláře žalobkyně do té části budovy, která už rekonstrukcí prošla nebo na ni teprve čeká. Pokud by žalobkynin zdravotní stav měl být natolik závažný, že by jí neumožňoval ani příležitostný průchod prašnou chodbou, pak je otázkou, zda tento stav vůbec umožňuje běžný výkon práce a zda vůbec nějaká kompenzační opatření ze strany soudu by mohla být pro žalobkyni dostatečná.
63. Soud na závěr shrnuje, že nepřetržitá řada výtek svědčí o tom, že žalobkyně přidělenou civilní agendu dlouhodobě nezvládala vyřizovat uspokojivým tempem, a to ani navzdory tomu, že jí byl na řadu měsíců zastaven nápad nových věcí. Vedení soudu se namísto podání kárné žaloby rozhodlo, že se pokusí se žalobkyní dále personálně pracovat a převede ji na novou, exekuční agendu. Důvody tohoto rozhodnutí vysvětlilo a obhájilo. Uvolněné místo se nachází na pobočce v Havířově, což žalobkyni může mírně zkomplikovat osobní situaci. Není to však nic, co by po ní za dané situace nebylo možno spravedlivě žádat. První krok v tomto směru, který představovalo zastavení nápadu do žalobkynina soudního oddělení 17 C od 1. 12. 2023, tak nelze podle krajského soudu hodnotit jako nezákonný zásah do výkonu její soudcovské funkce.
64. Krajský soud považuje za potřebné připojit ke svému rozsudku ještě krátký dovětek. Žalobkyně se opakovaně ohrazovala proti tomu, že s ní vedení soudu přímo a takříkajíc „z očí do očí“ svůj záměr přeradit ji na exekuční úsek neprojednalo. Žalovaná to popřela. Soud neprováděl dokazování, aby objasnil, na čí straně je v této věci pravda. Dospěl totiž k závěru, že nedostatek projednání se soudcem nemůže způsobit nezákonnost jeho přeražení na jiný úsek či na jiné místo výkonu práce v rámci téhož soudu. Žádný zákon totiž nedává soudci záruku, že vůči němu bude vedení soudu takto postupovat. Předchozí projednání by ale mělo být v soudní soustavě samozřejmostí. Jde o projev slušného a důstojného zacházení vedení soudu se soudci, jejichž práci organizuje. Pokud by k takovému předběžnému prodiskutování věci s přerazovaným soudcem skutečně nedošlo, jednalo by se podle názoru krajského soudu o manažerské selhání. Dokládalo by to nedostatek odvahy a schopnosti přijmout odpovědnost za své, třeba i nepopulární rozhodnutí. Tyto úvahy nicméně činí soud nad rámec nynější kauzy, neboť konkrétní průběh skutkového děje se v daném případě nepodařilo objasnit.

VI. Náklady řízení

65. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu těch nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který úspěch ve věci neměl. Žalobkyně před soudem neuspěla (soud žalobu zamítl jako nedůvodnou),

21/2024

proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované jako orgánu státní správy soudů by jinak – jakožto úspěšnému účastníkovi řízení – právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu jí je však nelze přiznat, neboť nepřesahují rámec její běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 3. 2015, čj. 7 Afs 11/2014 - 47, č. 3228/2015 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. 7. 2024

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu